

Milli Egemenlik ile İlgili Kompozisyon

Egemenlik, bir ülkeyi veya toprak parçasını yönetme, kural koyma ve bu kuralları uygulatma yetkisidir. Milli egemenlik ise tüm bu yetkilerin milletin kendisinde olması, yani devleti yönetme, yönetecek kişileri seçme hakkının millete ait olması demektir. Milli egemenlik, "ulusal egemenlik" olarak da kullanılır.

Milli egemenliğin hakim olmadığı toplumlarda, devleti yönetme yetkisi ya sadece bir kişide ya da bir sınıf veya zümrededir. Bu tür toplumlarda, halkın yani milletin sözü geçerli değildir. Her kanun tek akıldan veya sınırlı sayıda akıldan çıkar ve tüm millet bu kanunlardan sorumlu olur. Milli Egemenlik modern çağın bir gereğidir. İnsanların, kendisini yönetecek olanları seçmesi, en doğal haklarıdır. Bunun gerçekleşmesi için seçimlere gidilir ve her birey, kendi öz iradesi ile istediği kişiyi devletin başına getirmeye yetkilidir. Ancak burada da belli bir kısıtlama söz konusudur. Milli egemenliğin hakim olduğu devletlerde, çoğunluk ne derse o olur. Yani kendisine en çok talep edilen kişi veya parti tüm yetkileri üzerine almış olur. Osmanlı devletine bakıldığında tüm yetkilerin padişah ve ailesinde olduğu, bunun yanında belli bir sınıfın da söz hakkı sahibi olduğu görülür. ancak milletin kendisi asla söz hakkı sahibi değildir. Ölen padişahın yerine oğullarından biri geçer, devleti o yönetir. Bu durum ise devlet yönetme yetisine sahip olmayan kişilerin bile devleti yönetmesine, dolayısı ile halkın isteklerinin dikkate alınmamasına ve devletin zamanla gerileyerek yıkılmasına sebep olmuştur.

23 Nisan 1920 tarihinde, Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM) açılarak milli egemenlik kayıtsız şartsız millete verilmiştir. Millet istediğini devletin başına getirmekte söz hakkı sahibi olmuş aynı zamanda devletin başında kendisi olmayı da hak kazanmıştır.